

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/101/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120254491
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:6120254491.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom Náměstí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, Česká republika, IČO: 043 55 211, právne zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníkova 3/A, Bratislava, IČO: 42 185 190 proti žalovanej: D. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, XXX XX P. X. o zaplatenie sumy 100,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 100,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 100,- eur od 24.03.2017 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručенou upomínaciu súdu Banská Bystrica dňa 25.02.2020 a postúpenou Okresnému súdu Kežmarok dňa 22.07.2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 112,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 100,- eur od 24.03.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že vystupuje ako právnická osoba a žalovaná ako fyzická osoba. Žalovaná sa prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>> registrovala a požiadala žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 100,- eur. Tvrdil, že pri registrácii a odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru žalovaná zároveň potvrdila, že súhlasí so Smlouvou o zápujčce, ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a zároveň potvrdila, že údaje ktoré žalobcovi ako veriteľovi poskytla sú pravdivé a úplné. Na základe Smlouvy o zápujčce č. XXXXXX zo dňa 16.02.2017 uzatvorenej podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. Občianskeho zákonníka a zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úveru v znení neskorších predpisov žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 100,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 28,- eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 128,- eur do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Uviedol, že v zmysle Smlouvy o zápujčce sú celkové náklady spojené s úverom tvorené výlučne odplatom, čo predstavuje sumu vo výške 28,- eur. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej Smlouvy o zápujčce, stal sa jej dlh splatným dňom 16.03.2017. V zmysle čl. 18 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru veriteľ je oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru, a to buď e-mailom alebo sms správou alebo písomne a je oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 3,- eur za každú upomienku. Žalobca vyzýval žalovanú na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou SMS-správ alebo emailov. Žalovaná na upomienky nereagovala, telefonicky sa mu s ňou nepodarilo skontaktovať. Tvrdil, že jej boli zaslané 4 upomienky a v súlade s dohodnutými

všeobecnými podmienkami jej vznikla povinnosť uhradiť žalobcovi 12,- eur za ich zaslanie. Upomienky boli zaslané dňa 20.03.2017, 21.03.2017, 22.06.2017 a 10.02.2020 žalovanej e-mailom v súlade so Smlouvou o zápujčce ako aj Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a v súlade s čl. 4 zmluvy o úvere. Žalovaná bola dňa 08.01.2020 vyzvaná na zaplatenie nároku a dňa 03.12.2019 jej bola zaslaná písomná výzva na úhradu dlhu. Žalovaná ku dňu vyhotovenia návrhu na vydanie platobného rozkazu neuhradila žalobcovi žiadnu platbu. Žalobca si v zmysle nariadenia vlády ČR č. 351/2013 Sb. uplatnil voči žalovanej aj zákonný úrok z omeškania.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil výpis z obchodného registra žalobcu, smluvu o úvère č. 496856, všeobecné podmienky poskytnutia úveru, upomienky a výzvu na okamžité uhradenie dlžoby pred začatím súdneho konania.

4. Žaloba bola pôvodne podaná ako návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, v priebehu ktorého bol žalobca vyzvaný podľa ustanovenia § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZUK“) na vyjadrenie súhlasu s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka (ktorá nie je v rozpore s právnymi predpismi), t. j. v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 12,- eur a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 100,- eur od 24.03.2017 do zaplatenia z dôvodov uvedených vo výzve. Vo vyjadrení k výzve žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v nerozporujúcej časti, v dôsledku čoho sa konanie vo zvyšnej časti podľa § 8 ods. 1 ZUK zastavilo a po postúpení veci tunajšiemu súdu ostala predmetom sporu žalovaná istina vo výške 100,- eur a zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 100,- eur od 24.03.2017 do zaplatenia.

5. Upomínací súd o žalobe rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 26Up/425/2020 zo dňa 27.03.2020, proti ktorému podala žalovaná odpor, v dôsledku čoho došlo k zrušeniu platobného rozkazu. Spis bol preto po vyjadrení žalobcu v súlade s § 14 ods. 3 ZUK postúpený na prejednanie príslušnému Okresnému súdu Kežmarok.

6. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že platobný rozkaz je nedôvodný, zmätočný a protiústavný. V spore jej bolo odopreté ústavné právo na súdnu ochranu. Platobný rozkaz vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože súd pri jeho vydávaní nezohľadnil neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, neurčil, či je zmluva platná, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky a nepreskúmal ex offo zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS. Uviedla, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Podľa nej zmluva obsahuje množstvo neprijateľných podmienok, neobsahuje dobu trvania o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti, výšku počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov a neprimeranú odplatu, ktorá prevyšuje prípustnú odplatu. Podľa § 100 a § 101 Občianskeho zákonníka vzniesla námietku premlčania na celú žalovanú sumu. Ďalej tvrdila, že žalobca nemá povolenie udelené Národnou bankou Slovenska na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných pôžičiek podľa § 20 ods. 1, resp. § 24 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. Z uvedených dôvodov navrhla platobný rozkaz zrušiť.

7. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej uviedol, že na základe uzatvorenej smluvy o úvère č. XXXXXX poskytol žalovanej bezúčelový úver vo výške 100,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s poplatkom za jeho poskytnutie vo výške 28,- eur. Zmluva bola uzatvorená platne v zmysle ustanovení zákona č. 89/2012 Sb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvère v znení neskorších predpisov, čo vyplýva aj z predložených listinných dôkazov. Z hľadiska právneho posúdenia zmluvy je rozhodný právny poriadok Českej republiky, v dôsledku čoho nemožno túto zmluvu subsumovať pod zákonné ustanovenia zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Žalobca ako spoločnosť MINIHOTOVOST, SE je zapísaný v zozname subjektov finančného trhu vedeného Českou národnou bankou, ktorý je prístupný na www.cnb.cz <<http://www.cnb.cz>> v sekcii Seznamy a evidence/ Seznamy regulovaných a registrovaných subjektu/základní seznamy/Poskytovatelé a zprostředkovatelé spotřebitelského úvěru/Nebankovní poskytovatelé spotřebitelského úvěru a tiež aj v obchodnom registri dostupnom na www.justice.cz <<http://www.justice.cz>>. Žalobca je oprávnený poskytovať úvery na základe licencie českej národnej banky podľa zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvère. K vzniesenej námietke premlčania uviedol, že dlh žalovanej sa stal splatným až dňa 16.03.2017, pričom žalobca podal návrh na upomínací súd dňa 11.02.2020, a teda jeho nárok nie je premlčaný.

8. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu, ktoré jej bolo doručené dňa 08.09.2020 na písomné vyjadrenie v lehote 15 dní od jeho doručenia doposiaľ písomne nevyjadřila.

9. Nakoľko hodnota spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, súd prejednal a rozhodol vec bez nariadenia pojednávania, pretože v konaní išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a o veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov v súlade s § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 15.01.2021, miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli v súlade s § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 16.12.2020 a súčasne na webovej stránke súdu. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

10. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, odporom žalovanej, vyjadrením žalobcu k podanému odporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovanou namietané ani spochybnené ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

11. Z výpisu z obchodného registra žalobcu vyplýva, že žalobca je právnym nástupcom spoločnosti MINIHOTOVOST, a. s., IČO: 04355211. V dôsledku cezhraničnej fúzie, zlúčením obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a. s., ktorá v rámci cezhraničnej fúzie zmenila svoju právnu formu na európsku akciovú spoločnosť MINIHOTOVOST, SE, zmenila sídlo a obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a. s. v postavení pri cezhraničnej fúzii, došlo k zlúčeniu nástupníckej spoločnosti a zanikajúcej spoločnosti, pričom zanikajúca spoločnosť zanikla bez likvidácie a jej imanie prešlo na nástupnícku spoločnosť, čiže na žalobcu.

12. Žalobca uzavrel na základe žiadosti žalovanej podanej prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>> so žalovanou dňa 16.02.2017 Smlouvu o úvere č. XXXXXX podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. Občiansky zákonník a zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalobca ako veriteľ žalovanej ako dlžníkovi bezúčelový, jednorazový a nezáväzný úver vo výške 100,-eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 28,- eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 128,- eur. Ako deň splatnosti bol v zmluve dohodnutý deň 16.03.2017. Zmluvné strany si v zmluve (bod IV.) zároveň dohodli, že veriteľ je oprávnený v prípade omeškania dlžníka so zaplatením dlhu upozorniť ho na toto omeškanie upomienkou a to sms-správou, emailom alebo písomne. Za každú upomienku si dohodli paušálnu náhradu nákladov vo výške 3,- eur. Vzhľadom na to, že žalovaná nevrátila poskytnuté plnenie v lehote splatnosti dohodnutej v zmluve, veriteľ ju upozornil na dlh po lehote splatnosti upomienkami zo dňa 20.03.2017, 21.03.2017, 22.06.2017 a 10.02.2020. Žalovaná ku dňu vyhotovenia návrhu na vydanie platobného rozkazu neuhradila žalobcovi žiadnu sumu.

13. Žalobca si v tomto konaní uplatnil vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov (istinu úveru) vo výške 100,- eur a náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky za 4 vystavené upomienky v celkovej výške 12,- eur (4 x 3,- eur). Ostatné nároky vyplývajúce z uzavretej zmluvy si žalobca v tomto konaní neuplatnil (napr. dohodnutú odplatu za poskytnutie úveru, zmluvnú pokutu). Po výzve zaslanej upomínacím súdom netrval ani na uplatnených nákladoch vo výške 12,- eur.

14. V predmetnej právnej veci ide o spor s tzv. cudzím prvkom, keď na strane žalobcu vystupuje právnická osoba so sídlom v inom štáte ako je Slovenská republika, a preto bolo potrebné posúdiť právomoc tunajšieho súdu vo veci konať a rozhodnúť, ako aj otázku rozhodného práva, podľa ktorého je potrebné uplatnený nárok žalobcu posúdiť. Čo sa týka otázky právomoci tunajšieho súdu v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia rady (ES) č. 1215/ 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (prepracované znenie) (Brusel I bis) ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. Podľa článku 18 ods. 2 tohto nariadenia druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Žalovaná ako spotrebiteľ má bydlisko (trvalý pobyt) na území Slovenskej republiky, a preto je na konanie a rozhodnutie v predmetnej právnej veci daná právomoc tunajšieho súdu ako súdu Slovenskej republiky.

15. Pokiaľ ide o rozhodné právo, podľa ktorého je potrebné posúdiť uplatnený nárok žalobcu, vychádzal súd pri riešení tejto otázky z ustanovení Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 / Rím II. Hoci zmluva, ktorú žalovaná uzatvorila, je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, pretože ide o zmluvu uzavretú fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (spotrebiteľ), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (podnikateľ), nemožno pre daný prípad aplikovať ustanovenia čl. 6 daného nariadenia upravujúceho rozhodné právo pre spotrebiteľské zmluvy, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že podnikateľ, s ktorým žalovaná ako spotrebiteľ zmluvu uzatvorila vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny. Z uvedeného dôvodu a s prihliadnutím na to, že zmluva o úvere, ktorú žalovaná uzatvorila, obsahuje voľbu rozhodného práva, súd potom aplikoval ustanovenia čl. 4 bod 2. daného nariadenia, podľa ktorého zmluva sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu zmluvnej strany, ktorá má uskutočniť plnenie charakteristické pre zmluvu. Rozhodným právom, podľa ktorého je potrebné posúdiť uplatnený nárok žalobcu je preto právny poriadok Českej republiky a konkrétne potom ustanovenia zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere a ustanovenia zák. č. 89/2012 Sb. Občianskeho zákoníka.

16. Podľa § 2395 zákona č. 89/2012 Sb. Občianskeho zákoníka, smlouvou o úvere se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

17. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 257/2016 Sb. o spotřebitelském úvěru spotřebitelským úvěrem je odložená platba, peněžitá zápůjčka, úvěr nebo obdobná finanční služba poskytovaná nebo zprostředkovaná spotřebiteli.

18. Podľa § 9 zákona č. 257/2016 Sb. o spotřebitelském úvěru nebankovní poskytovatel spotřebitelského úvěru je právnická osoba, která je oprávněna poskytovat spotřebitelský úvěr na základě oprávnění k činnosti nebankovního poskytovatele spotřebitelského úvěru, které jí udělila Česká národní banka.

19. Podľa § 104 zákona č. 257/2016 Sb. o spotřebitelském úvěru smlouva o spotřebitelském úvěru vyžaduje písemnou formu a musí obsahovat informace podle § 106 až 108 a § 109 odst. 1 uvedené jasným, výstižným a zřetelným způsobem. Nesplnění této povinnosti nebo písemné formy nemá za následek neuzavření nebo neplatnost smlouvy.

20. Podľa § 105 ods. 1 zákona č. 257/2016 Sb. o spotřebitelském úvěru poskytovatel nebo zprostředkovatel poskytne spotřebiteli jedno vyhotovení smlouvy o spotřebitelském úvěru v listinné podobě nebo na jiném trvalém nosiči dat neprodleně po uzavření této smlouvy.

21. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je po čiastočnom späťvzati žalobcom v upomínacom konaní dôvodná. Je nesporné, že žalovaná a žalobca uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 100,- eur, ktorý sa zaviazala žalobcovi splatiť do 16.03.2017. Žalovaná mala podľa zmluvy a podanej žaloby okrem istiny zaplatiť aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 28,- eur a náklady za zaslané upomienky vo výške 12,- eur, t. j. celkovo zaplatiť 140,- eur. Žalovaná však do lehoty splatnosti a ani po podaní žaloby nezaplatila žalobcovi žiadnu sumu. Žalobca už v podanej žalobe od žalovanej žiadal len sumu 112,- eur (istina a náklady za zaslané upomienky) a následne po späťvzati v upomínacom konaní len sumu poskytnutého úveru bez akýchkoľvek poplatkov vo výške 100,- eur. Bolo preto bezpredmetné zaoberať sa posúdením, či spotrebiteľská zmluva obsahuje a spĺňa zákonom č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere požadované náležitosti, keďže je zrejmé, že žalobca si uplatnil len vrátenie splatnej poskytnutej úverovej istiny, ktorú poskytol žalovanej a ktorú je žalovaná povinná vrátiť, pretože by z jej strany došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu. Súd žalovanú sumu vo výške 100,- eur považoval za dôvodne uplatnenú, čo nespochybnila ani žalovaná, ktorá do vyhlásenia rozsudku nepreukázala, že by túto sumu čo i len čiastočne uhradila žalobcovi, a preto žalovanú I. výrokom rozsudku zaviazal na úhradu tejto sumy (obdobne viď aj rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/48/2020 zo dňa 18.09.2020).

22. Ohľadne skutočností týkajúcich sa neprijateľných zmluvných podmienok a preskúmania spotrebiteľskej zmluvy, ktoré uviedla žalovaná v podanom odpore súd uvádza, že už upomínací súd

vo výzve zo dňa 19.03.2020 preskúmal súlad nároku uplatňovaného žalobcom s právnymi predpismi, nakoľko mal za to, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu a vyzval žalobcu na odstránenie tohto nesúladu, t. j. či žalobca súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka (náklady za zaslané upomienky a úrok z omeškania). Až na základe tohto súhlasu vydal upomínací súd platobný rozkaz, ktorý bol aj podľa názoru súdu prvej inštancie vydaný v súlade s platným právom. V tom istom rozsahu bol vyhlásený aj predmetný rozsudok.

23. K tvrdeniu žalovanej ohľadne absencie bankovej licencie žalobcu na poskytovanie úverov súd uvádza, že podľa § 9 zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere nebankovní poskytovateľ spotrebiteľského úveru je právnická osoba, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľský úver na základe oprávnení k činnosti nebankovního poskytovateľa spotrebiteľského úveru, ktoré jí udělila Česká národní banka. Žalobca uviedol, že predmetnú skutočnosť je možné overiť cez internetovú stránku Českej národnej banky, nakoľko predmetná databáza je verejne prístupná. Súd prostredníctvom adresy <https://apl.cnb.cz/apljerrsdad/JERRS.WEB10.VIZITKA?p_lang=cz&p_SEQ_ID=11676385&p_VER_ID=1001&p_DATUM=05.01.2021&p_ROL_KOD=145> zistil, že žalobca ako nebankový subjekt je subjektom, ktorý má povolenie Českej národnej banky na poskytovanie úverov. Podľa úplného výpisu z obchodného registra má žalobca ako nebankový subjekt v predmete podnikania okrem iného aj Poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru od 28.08.2015 (pozri adresu <<https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik-firma.vysledky?subjektId=907696&typ=UPLNY>>). K námietke premlčania vznesenej žalovanou súd uzatvára, že pohľadávka nie je premlčaná, nakoľko trojročná premlčacia doba v súlade s § 619 a § 629 zákona č. 89/2012 Sb. Občanského zákonníka začala plynúť dňom nasledujúcim po splatnosti úveru, t. j. dňa 17.03.2017 a uplynula by dňa 17.03.2020, avšak žalobca podal žalobu na upomínací súd podľa potvrdenia na čl. 16 spisu dňa 25.02.2020, teda ešte pred uplynutím premlčacej doby.

24. Podľa § 513 zákona č. 89/2012 Sb. Občanského zákonníka, príslušenstvom pohľadávky jsou úroky, úroky z prodlení a náklady spojené s jejím uplatněním.

25. Podľa § 1968 zákona č. 89/2012 Sb. Občanského zákonníka, dlužník, který svůj dluh řádně a včas neplní, je v prodlení. Dlužník není za prodlení odpovědný, nemůže-li plnit v důsledku prodlení věřitele.

26. Podľa § 1970 zákona č. 89/2012 Sb. Občanského zákonníka, po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujednají-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená.

27. Podľa § 2 nařízení vlády České republiky č. 351/2013 Sb., výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů.

28. Súd mal preukázané, že žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením žalovanej sumy, pretože nespĺnila svoj záväzok včas a riadne, t. j. nevrátila poskytnutý úver do lehoty splatnosti dňa 16.03.2017. V dôsledku toho sa dostala nasledujúcim dňom do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu. Žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania, ktorý si však tento nárok uplatnil až od dňa 24.03.2017. Keďže v tento deň bola už žalovaná v omeškaní so zaplatením istiny úveru a jej omeškanie trvá, uložil jej súd spolu so sumou 100,- eur zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 100,- eur od 24.03.2017 do zaplatenia. Výška úroku z omeškania bola žalobcom po späťvzatí v upomínacom konaní uplatnená vo výške nižšej ako ustanovuje § 2 ods. 1 nařízení vlády ČR č. 351/2013 Sb., a preto súd žalobnému návrhu v časti úroku z omeškania z istiny úveru vyhovel.

29. Súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu s úrokmi z omeškania v lehote stanovenej v § 232 ods. 3 prvá veta Civilného sporového poriadku, t. j. v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keďže nebol zákonný dôvod a podklad (návrh niektorej zo strán) na určenie inej ako zákonnej lehoty na plnenie. Žalovaná sa v podanom odpore nevyjadrila k lehote splatnosti a neurobila tak ani na poslednú výzvu súdu, keďže sa k nej doposiaľ písomne nevyjadrila, hoci mala na to dostatočný čas a priestor. Uvedené však žalovanej nebráni, aby sa v prípade, že by prisúdenú sumu chcela splácať v splátkach, obrátila s takouto žiadosťou priamo na žalobcu.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vzhľadom na plný úspech žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.